

Bruksela, 23 października 2020 r.
(OR. en)

11032/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0163 (CNS)

REGIO 228
POSEICAN 6

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DECYZJA RADY w sprawie stosowania podatku AIEM na Wyspach
Kanaryjskich

DECYZJA RADY (UE) 2020/...

z dnia ...

w sprawie stosowania podatku AIEM na Wyspach Kanaryjskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C ... z ..., s.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada, biorąc pod uwagę strukturalną sytuację gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych, w tym ich oddalenie, charakter wyspiarski, niewielkie rozmiary, trudną topografię oraz zależność gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, ma przyjąć specyficzne środki mające na celu w szczególności określenie warunków stosowania traktatów do tych regionów, w tym wspólnej polityki w poszczególnych obszarach.
- (2) Należy zatem przyjąć szczególne środki w celu stworzenia warunków dla stosowania postanowień TFUE w odniesieniu do tych regionów. Takie środki mają uwzględniać szczególne cechy charakterystyczne i niedogodności tych regionów, nie podważając jednocześnie integralności i spójności unijnego porządku prawnego, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.
- (3) Zależność gospodarcza Wysp Kanaryjskich od sektora usług, a w szczególności turystyki, wyrażona jako udział tego sektora w PKB regionu, stanowi znaczące ograniczenie. Sektor ten odgrywa znacznie większą rolę w gospodarce Wysp Kanaryjskich niż sektor przemysłu.

- (4) Połączenie odosobnienia i charakteru wyspiarskiego będących nieodłączną cechą archipelagu utrudnia swobodny przepływ osób, towarów oraz usług i jest drugim z największych ograniczeń, jakich doświadczają Wyspy Kanaryjskie. Lokalizacja wysp zwiększa ich zależność od transportu lotniczego i morskiego. Transport do tych oddalonych regionów wyspiarskich oraz transport z tych regionów i w tych regionach dodatkowo zwiększają koszty produkcji ponoszone przez lokalny przemysł. Koszty produkcji są wyższe, ponieważ te rodzaje transportu są mniej efektywne i bardziej kosztowne niż transport drogowy lub kolejowy.
- (5) Dalszym skutkiem tego odosobnienia są wyższe koszty produkcji wynikające z zależności wysp od przywozu surowców i importu energii, z konieczności tworzenia zapasów i trudności dotyczących dostaw urządzeń produkcyjnych.
- (6) Mały rozmiar rynku i słabo rozwinięta działalność eksportowa, rozproszenie geograficzne archipelagu oraz konieczność utrzymywania zróżnicowanych, niewielkich linii produkcyjnych w celu zaspokojenia potrzeb małego rynku ograniczają możliwości uzyskania korzyści skali.
- (7) W wielu przypadkach trudniejsze lub bardziej kosztowne na Wyspach Kanaryjskich jest też korzystanie z usług specjalistycznych i usług konserwacji, szkoleń dla kadry kierowniczej i technicznej, udzielanie zleceń podwykonawcom czy promowanie rozszerzenia działalności poza rynek regionalny. Ograniczony wachlarz metod dystrybucji skutkuje również koniecznością tworzenia zbyt dużych zapasów.

- (8) Jeśli chodzi o środowisko, usuwanie odpadów przemysłowych i unieszkodliwianie odpadów toksycznych generują wyższe koszty ochrony środowiska. Koszty te są wyższe, gdyż nie ma zakładów recyklingu, z wyjątkiem dla niektórych produktów, w związku z czym odpady muszą być przewożone do unieszkodliwienia poza terytorium Wysp Kanaryjskich.
- (9) Podatek znany jako „*Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*” (zwany podatkiem „AIEM”) służy celowi autonomicznego rozwoju sektorów produkcji przemysłowej Wysp Kanaryjskich oraz dywersyfikacji gospodarki Wysp Kanaryjskich.
- (10) Decyzją Rady 2002/546/WE¹ przyjętą zgodnie z art. 299 Traktatu WE, Hiszpania została wstępnie upoważniona do stosowania do dnia 31 grudnia 2011 r. zwolnień z podatku AIEM lub obniżek tego podatku w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Załącznik do wyżej wymienionej decyzji zawierał wykaz produktów, których mogły dotyczyć zwolnienia lub obniżki podatku. W zależności od produktu różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 5, 15 lub 25 punktów procentowych.
- (11) Decyzją Rady 895/2011/UE² zmieniono decyzję 2002/546/WE, przedłużając okres jej stosowania do dnia 31 grudnia 2013 r.

¹ Decyzja Rady 2002/546/WE z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie podatku AIEM stosowanego na Wyspach Kanaryjskich (Dz.U. L 179 z 9.7.2002, s. 22).

² Decyzja Rady nr 895/2011/UE z dnia 19 grudnia 2011 r. zmieniająca decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 17).

- (12) Decyzją Rady 1413/2013/UE¹ ponownie zmieniono decyzję 2002/546/WE, przedłużając okres jej stosowania do dnia 30 czerwca 2014 r.
- (13) Decyzją Rady nr 377/2014/UE² upoważniono Hiszpanię do stosowania zwolnień z podatku AIEM do dnia 31 grudnia 2020 r. lub obniżek tego podatku w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Załącznik do tej decyzji zawiera wykaz produktów, których mogą dotyczyć zwolnienia z podatku lub obniżki podatku.
- (14) W wyniku dokładnego zbadania sytuacji potwierdzono, że konieczne jest uznanie wniosku Hiszpanii o przedłużenie zezwolenia.
- (15) Maksymalna stawka zróżnicowana, jaką można zastosować w odniesieniu do przedmiotowych produktów przemysłowych, nie powinna przekraczać 15 %. Zgodnie z zasadą pomocniczości władze hiszpańskie powinny mieć możliwość zdecydowania o odpowiednich stawkach procentowych dla każdego produktu. Dopuszczalne zróżnicowanie stawek opodatkowania nie powinno przekraczać udowodnionych wyższych kosztów. Tę korzyść podatkową należy stosować, nie przekraczając jednak limitu wynoszącego 150 mln EUR rocznie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.

¹ Decyzja Rady nr 1413/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 13).

² Decyzja Rady nr 377/2014/UE z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania podatku AIEM na Wyspach Kanaryjskich (Dz.U. L 182 z 21.6.2014, s. 4).

- (16) Zgodnie z zasadą pomocniczości oraz aby zapewnić elastyczność, władze hiszpańskie powinny mieć możliwość zmiany listy produktów oraz dopuszczalnego dla nich zróżnicowania stawek podatkowych, aby odzwierciedlały one faktyczny poziom kosztów dodatkowych poniesionych w związku z ich produkcją na Wyspach Kanaryjskich. W tym kontekście władze hiszpańskie powinny mieć możliwość stosowania niższych zróżnicowanych stawek oraz ustanowienia w stosownych przypadkach minimalnego podatku dla określonych produktów, pod warunkiem że wszelkie zmiany są zgodne z celami określonymi w art. 349 TFUE. Wszelkie zmiany wykazu produktów powinny opierać się na następujących kryteriach kwalifikowalności: prowadzona jest produkcja lokalna, a jej udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 5 %; odbywa się znaczący przywóz towarów (w tym z Hiszpanii kontynentalnej i innych państw członkowskich), który mógłby zagrozić kontynuacji produkcji lokalnej, a jego udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 10 %; oraz istnieją koszty dodatkowe, które podnoszą cenę zakupu produkcji lokalnej w porównaniu z produktami wytwarzanymi gdzie indziej, zagrażając konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie.
- (17) Władze hiszpańskie powinny mieć możliwość odstąpienia od zastosowania progów udziału w rynku w należycie uzasadnionych okolicznościach, które obejmują: produkcję pracochłonną; produkcję o innym strategicznym znaczeniu dla rozwoju lokalnego; produkcję podlegającą okresowym wahanom; produkcję zlokalizowaną na obszarach znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji; oraz produkcję produktów medycznych i środków ochrony indywidualnej niezbędnych do przeciwdziałania kryzysom zdrowotnym. Władze hiszpańskie powinny mieć możliwość zmiany wykazu produktów i dopuszczalnego dla nich zróżnicowania stawek, pod warunkiem że wszelkie zmiany są zgodne z celami określonymi w art. 349 TFUE.

- (18) Wspieranie gospodarczego i społecznego rozwoju Wysp Kanaryjskich znajduje swoje odzwierciedlenie na szczeblu krajowym w celu podatku AIEM i dystrybucji pochodzących z niego dochodów. Włączenie dochodów z podatku AIEM do zasobów systemu gospodarczego i podatkowego Wysp Kanaryjskich oraz wykorzystanie tych dochodów na rzecz strategii rozwoju gospodarczego i społecznego, w tym promocji lokalnej działalności gospodarczej, jest obowiązkiem prawnym.
- (19) Zwolnienia z podatku AIEM lub obniżki tego podatku powinny być stosowane przez siedem lat. Aby umożliwić Komisji ocenę, czy warunki uzasadniające zezwolenie są nadal spełniane, do dnia 30 września 2025 r. władze hiszpańskie powinny przedłożyć Komisji sprawozdanie z monitorowania.
- (20) Niniejsza decyzja nie narusza ewentualnego stosowania art. 107 i 108 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 28, 30 i 110 TFUE upoważnia się władze hiszpańskie do przyznania do dnia 31 grudnia 2027 r. całkowitych zwolnień z podatku znanego jako „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (AIEM)” lub częściowych obniżek tego podatku w odniesieniu do produktów należących do kategorii wymienionych w załączniku I, które to produkty są produkowane lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Te zwolnienia lub obniżki stanowią część strategii rozwoju gospodarczego i społecznego Wysp Kanaryjskich i przyczyniają się do wspierania lokalnej działalności gospodarczej.
2. Zastosowanie całkowitych zwolnień lub częściowych obniżek, o których mowa w ust. 1, nie może prowadzić do powstania różnic przekraczających 15 % w przypadku produktów należących do kategorii wymienionych w załączniku I.

Władze hiszpańskie zapewniają, aby zwolnienia lub obniżki stosowane w odniesieniu do produktów nie przekraczały wartości procentowej ściśle niezbędnej do utrzymania, propagowania i rozwoju działalności lokalnej. Dopuszczalne zróżnicowanie stawek podatkowych nie może przekraczać udowodnionych kosztów dodatkowych.

3. Korzyść podatkową stosuje się, nie przekraczając limitu wynoszącego 150 mln EUR rocznie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.

Artykuł 2

1. Władze hiszpańskie wybierają produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji, uwzględniając następujące kryteria:
 - a) prowadzona jest produkcja lokalna, a jej udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 5 %;
 - b) odbywa się znaczący przywóz towarów (w tym z Hiszpanii kontynentalnej i innych państw członkowskich), który mógłby zagrozić kontynuacji produkcji lokalnej, a jego udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 10 %;
 - c) istnieją koszty dodatkowe, które podnoszą koszty produkcji lokalnej w porównaniu z produktami wytwarzanymi gdzie indziej, zagrażając konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie.
2. Władze hiszpańskie mogą odstąpić od zastosowania progów udziału w rynku, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), w należycie uzasadnionych okolicznościach, które obejmują:
 - a) produkcję pracochłonną;
 - b) produkcję, która poza tym ma strategiczne znaczenie dla rozwoju lokalnego;
 - c) produkcję podlegającą okresowym wahaniom;

- d) produkcję zlokalizowaną na obszarach znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji;
- e) produkcję produktów medycznych i środków ochrony indywidualnej niezbędnych do przeciwdziałania kryzysom zdrowotnym.

Artykuł 3

Do dnia 1 stycznia 2021 r. władze hiszpańskie przekazują Komisji wstępny wykaz produktów, w odniesieniu do których stosuje się zwolnienia lub obniżki. Produkty te należą do kategorii produktów określonych w załączniku I. Władze hiszpańskie mogą dokonywać zmiany tego wykazu produktów, pod warunkiem że wszystkie istotne informacje zostaną przekazane Komisji.

Artykuł 4

Najpóźniej do dnia 30 września 2025 r. władze hiszpańskie przedstawiają Komisji sprawozdanie z monitorowania, aby umożliwić jej ocenę, czy warunki uzasadniające zezwolenie określone w art. 1 są nadal spełniane. Sprawozdanie z monitorowania zawiera informacje wymagane w załączniku II.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w ...

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1, WEDŁUG KATEGORII PRODUKTÓW Z POZYCJI SYSTEMU ZHARMONIZOWANEGO

Rolnictwo, chów zwierząt gospodarskich, leśnictwo i rybołówstwo

0203 0204 0207 0407 0603 0701 0703 0706 0708 0810

Górnictwo i wydobywanie

2516 6801 6802 6810

Materiały budowlane

2523 3816 3824 6809 7006 7007 7008 7009 7010

Chemikalia

2804 2807 2811 2828 2853 3102 3105 3208 3209 3212 3213 3214 3304
3401 3402 3406 3814 3917 3920 3923 3925 4012

Przemysł metalurgiczny

7308 7309 7604 7608 7610 8415 8424 8907 9403 9404 9406

Przemysł produktów spożywczych i napojów

0210 0305 0403 0406 0901 1101 1102 1601 1602 1702 1704 1806 1901
1902 1904 1905 2002 2005 2006 2007 2008 2009 2103 2105 2106 2201
2202 2203 2204 2208 2309

Tytoń

2402

Materiały włókiennicze, skóra i obuwie

6109 6112

Papier

4808 4811 4818 4819 4821 4823

Grafika artystyczna

4909 4910 4911

ZAŁĄCZNIK II

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAMIEŚCIĆ W SPRAWOZDANIU MONITORUJĄCYM, O KTÓRYM MOWA W ART. 4

1. Szacunkowe koszty dodatkowe. Władze hiszpańskie przesyłają sprawozdanie podsumowujące zawierające dane umożliwiające ocenę, czy istnieją koszty dodatkowe, które podnoszą cenę zakupu produkcji lokalnej w porównaniu z produktami wytwarzanymi gdzie indziej. Dane przedstawione w sprawozdaniu podsumowującym zawierają co najmniej następujące informacje, o ile takie informacje są dostępne: koszty nakładów, koszty nadmiaru zapasów, koszty sprzętu, dodatkowe koszty pracy i koszty finansowe. Dane te należy przedstawić w formie co najmniej odniesienia do kategorii produktów z pozycji systemu zharmonizowanego, według czterocyfrowych kodów Nomenklatury scalonej.

Sprawozdanie to zawiera podsumowanie wyników szczegółowych badań *ad hoc* dotyczących kosztów dodatkowych, które to badania Hiszpania musi nadal regularnie przeprowadzać.

2. Inne subwencje. Władze hiszpańskie przesyłają wykaz wszystkich pozostałych rodzajów pomocy i środków wsparcia odnoszących się do dodatkowych kosztów operacyjnych podmiotów gospodarczych związanych ze statusem Wysp Kanaryjskich jako regionu najbardziej oddalonego.
3. Wpływ na budżet publiczny. Władze hiszpańskie wypełniają tabelę 1 zawierającą szacowaną całkowitą kwotę podatku (w EUR) pobranego lub niepobranego w ramach systemu AIEM.

Tabela 1.

Rok ^(*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Uwagi ^(**)
Utracone dochody podatkowe ⁽¹⁾							
Dochody podatkowe - przywóz ⁽²⁾							
Dochody podatkowe - produkcja lokalna ⁽³⁾							

Uwagi do tabeli 1:

- (1) „Utracone dochody podatkowe” – całkowita kwota podatku (w EUR) niepobranego z powodu różnic w opodatkowaniu zastosowanych w odniesieniu do produkcji lokalnej (zwolnienia/ obniżki). Na poziomie produktu oblicza się je poprzez pomnożenie wartości produkcji sprzedanej na rynku lokalnym (tj. po odjęciu wywozu) przez zastosowane zróżnicowanie stawki podatkowej. Następnie wskaźnik oblicza się poprzez zsumowanie szacunków na poziomie produktu.
- (2) „Dochody podatkowe – przywóz” – całkowita kwota podatku (w EUR) nałożonego na przywóz produktów podlegających opodatkowaniu.
- (3) „Dochody podatkowe – produkcja lokalna” – całkowita kwota podatku (w EUR) nałożonego na produkty lokalne podlegające opodatkowaniu.
- (*) Informacje mogą nie być dostępne dla wszystkich wymienionych lat.
- (**) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

4. Wpływ na ogólne wyniki gospodarcze. Władze hiszpańskie wypełniają tabelę 2, przedstawiając wszelkie dane wykazujące wpływ obniżonych podatków na rozwój społeczno-gospodarczy regionu. Wskaźniki wymagane w tabeli 2 odnoszą się do wyników sektorów objętych wsparciem w porównaniu z wynikami ogólnymi w gospodarce regionu. Jeżeli niektóre wskaźniki nie są dostępne, należy podać alternatywne dane dotyczące ogólnych wyników społeczno-gospodarczych, umożliwiające analizę skutków społeczno-ekonomicznych dla regionu.

Tabela 2.

Rok ^(*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Uwagi ^(**)
Regionalna wartość dodana brutto							
– W sektorach objętych wsparciem ⁽¹⁾							
Ogólne zatrudnienie w regionie							
– W sektorach objętych wsparciem ⁽¹⁾							
Liczba aktywnych przedsiębiorstw							
– W sektorach objętych wsparciem ⁽¹⁾							
Wskaźnik poziomu cen – Hiszpania kontynentalna							
Wskaźnik poziomu cen – region							

Uwagi do tabeli 2:

- (1) „Sektory objęte wsparciem” – oznaczają sektory gospodarki (definicja NACE lub podobna), w których produkcja w większości (według wielkości produkcji) korzysta ze zwolnień lub obniżek podatku.
- (*) Informacje mogą nie być dostępne dla wszystkich wymienionych lat.
- (**) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.
5. Specyfikacje systemu. Władze hiszpańskie wypełniają tabele 3 i 4 w odniesieniu do każdego produktu (odpowiednio CN4, CN6, CN8 lub TARIC10) według lat (od 2019 r. do 2024 r.). W wykazie znajdują się wyłącznie produkty, w przypadku których korzysta się ze zróżnicowanych stawek podatkowych.

Tabela 3. Określenie produktów i zastosowanych stawek.

Produkty objęte wsparciem – kod CN (4, 6, 8 lub 10 cyfr)	Rok	Zatwierdzona kategoria CN4 ⁽¹⁾	Specyfikacje kodów ⁽²⁾	Zewnętrzna stawka podatkowa ⁽³⁾	Wewnętrzna stawka podatkowa ⁽⁴⁾	Zastosowane zróżnicowanie stawki ⁽⁵⁾	Uwagi ^(**)
	2019						
	2020						
	2021						
	2022						
	2023						
	2024						

Uwagi do tabeli 3:

- (1) „Zatwierdzona kategoria CN4” – kategoria CN4 zatwierdzona w niniejszej decyzji.
- (2) „Specyfikacja kodu” – w przypadku innego traktowania różnych kodów 10-cyfrowych lub w oparciu o inne specyfikacje ad hoc definicji CN/TARIC.
- (3) „Zewnętrzna stawka podatkowa” – stawka podatkowa stosowana w przypadku przywozu.
- (4) „Wewnętrzna stawka podatkowa” – stawka podatkowa stosowana w odniesieniu do produkcji lokalnej.
- (5) „Zastosowane zróżnicowanie stawki” – różnica między stawką zewnętrzną a wewnętrzną.
- (**) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

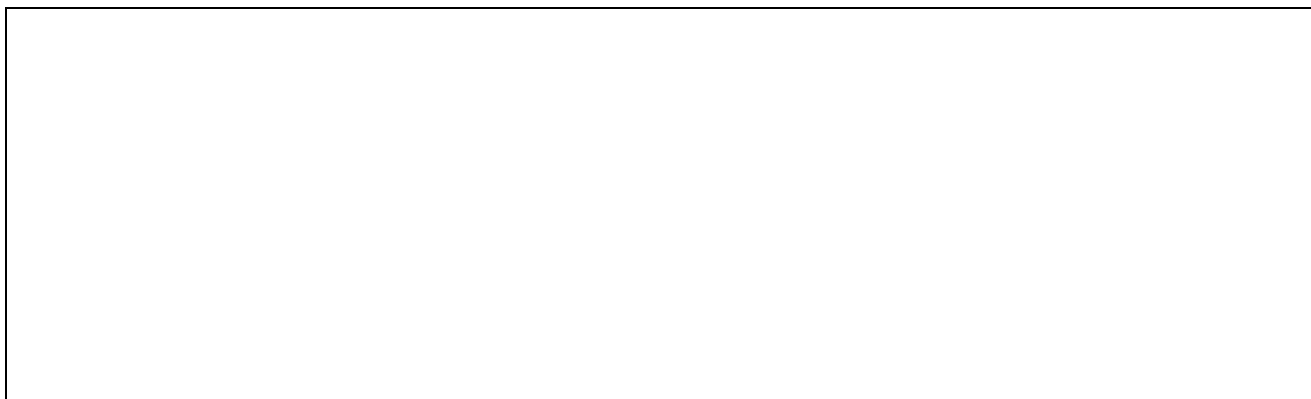
Tabela 4. Udział produktów objętych wsparciem w rynku

Produkty objęte wsparciem – kod CN (4, 6, 8 lub 10 cyfr)*	Rok	Wolumen ⁽¹⁾				Wartość (w EUR) ⁽²⁾			Uwagi ^(***)
		produkcja lokalna	jednostka	przywóz	Udział w rynku ^(**)	produkcja lokalna	przywóz	Udział w rynku ^(**)	
	2019								
	2020								
	2021								
	2022								
	2023								
	2024								

Uwagi do tabeli 4:

- (*) Pierwsza kolumna powinna być identyczna jak w poprzedniej tabeli, aby umożliwić dopasowanie danych.
- (1) „Wolumen” – w kolumnie „jednostka” należy podać jednostkę miary (tony, hl, sztuki itp.).
- (2) „Wartość” – w przypadku przywozu jest ona równa podstawie opodatkowania.
- (**) „Udział w rynku” – udział w rynku oblicza się poprzez odjęcie wywozu produktów lokalnych.
- (***) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

6. Nieprawidłowości. Władze hiszpańskie przekazują informacje o wszelkich dochodzeniach w sprawie nieprawidłowości administracyjnych, w szczególności dotyczących uchylania się od płacenia podatków lub przemytu, w kontekście stosowania zezwolenia. Przekazują one również szczegółowe informacje, w tym co najmniej informacje na temat charakteru sprawy, wartości i czasu.

7. Skargi. Władze hiszpańskie przekazują informacje na temat tego, czy władze lokalne, regionalne lub krajowe otrzymały jakiegokolwiek skargi dotyczące stosowania zezwolenia, czy to od beneficjentów, czy też od osób niebędących beneficjentami.

